

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512202338
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512202338.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Q. W. U., s.r.o., so sídlom E. 5, X., IČO: XX XXX XXX, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/X, B. mesto nad P., občan Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie C., K. 9, X., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného V. I., s.r.o., U. 6, X., IČO: XX XXX XXX, v konaní o zaplatenie 3.171,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové mesto nad Váhom, zo dňa 06. septembra 2012, č. k. 10C 68/2012-53, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 72,31 eur, spol. s.r.o. V. I., U. 6, X., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví identifikovaným uznesením zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. O náhrade trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka, rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.. Konštatoval, že odporca má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zaviniel zastavenie konania, odporcovi preukázateľne nevznikli žiadne trovy konania, preto odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Vo štvrtom odseku uznesenia okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 270,94 eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi, za použitia ust. 146, ods. 2, veta prvá O.s.p.. Priznanú náhradu trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 15, písm. a/ á 105,26 eur. Úkony právnej služby predstavovali prevzatie a prípravu zastúpenia a vyjadrenie k návrhu, režijný paušál 2 x 7,63 eur a 20% DPH v sume 45,16 eur. V druhej časti výroku uznesenia rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 183,37 eur.

Proti tomuto uzneseniu, jeho štvrtej výrokovej časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,10 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Uviedol, že združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, ktoré právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp.zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal

vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že vedľajší účastník v konaní vzniesol relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala za následok späťvzatie návrhu. Nie je žiaden dôvod, pre ktorý by vedľajší účastník nemal mať právo na náhradu trov konania. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať, a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 145,40 eur. Pre prípad, že odvolací súd sa nestotožní s jeho argumentáciou, pokiaľ ide o náhradu trov konania, navrhoval prerušenie konania pred vydaním súdneho rozhodnutia odvolacím súdom, za účelom požiadania Súdneho dvora Európskej únie, o rozhodnutie vo veci práva spotrebiteľského združenia, na plnohodnotné právne zastúpenie.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatie návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšiemu účastníkovi), a to podľa ust. § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 ods. 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo, na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151, ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal.

Vedľajšiemu účastníkovi prináleží náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby / vychádzajúc z hodnoty 3.171,- eur/ - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 105,26, čo je 52,63 eur, k tomu 7,63 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), , spolu 60,26 eur + 20% DPH v sume 12,05 eur, spolu trovy 72,31 eur.

Nesprávne právny zástupca vedľajšieho účastníka postupoval, keď pri vyčíslení trov právneho zastúpenia, do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej pomoci okrem istiny 3.171,- eur, započítal aj kapitalizované úroky z omeškania v sume 794,31 eur.

Podľa ust. § 10, ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia, alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Uvedené ustanovenie výslovne hovorí o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky /§ 121, ods. 3 OZ/. Ak by základom pre výpočet odmeny, mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ust. § 10, ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou, je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky, z ktorej odvolací súd aj pri výpočte úkonu právnej pomoci vychádzal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .